

Birey-beden- cinsellik (BBC)

Akif EMRE, 18.03.2010, Yeni Şafak

<http://yenisafak.com.tr/Yazarlar/?t=18.03.2010&y=AkifEmre>

Avrupa Birliği üyelik tartışmalarının başladığı dönemde İslami bilgisine itibar edilen bir zatın olduğu toplantıda řu tez işleniyordu: Avrupa Birliği'ne girdiğimizde homoseksüellik serbest olacak ama biz de inancımızı istediğimiz gibi yaşayacağız. Ne mahzuru var? Malum dönemin psikolojisi ile söylenmiş olduğu düşünülse bile, dini gerekçeleri bir yana işin siyasi boyutunu kavramadaki zaaf dikkat çekiciydi. Bu, "fuhşiyata fuhşiyat diyememe" durumu ironik biçimde Tanzimat ilanında, "Bundan böyle gâvura gâvur denmeyecek" sözüne gönderme yapıyor.

Bu "birarada yaşamanın ne mahzuru var" argümanı, bir arada yaşama adına, bugün sapkınlığın sosyalleşmesi, meşrulaştırılması çabalarını hoş görme noktasına geldi. Liberalliğin sapkınlıkla bir arada pişme hoşgörüsüne kadar savurduğu muhafazakar aydınlar "inancı yaşamak" gerekçesini de unutmuş görünüyor.. Daha Avrupa Birliği'ne girmeden bir şeylerin özgürleşirken hangi kutsalların, ilahi emirlerin kenara itilmeye, İslam'ın fuhşiyat olarak nitelediği fiiliyata adını bile koymanın utanılası, dışlanası bir ayıp haline gelmesi şaşkırtıcı değil.

Eşcinsellik için "tedavi edilmesi gereken bir hastalık" gibi bir yönüyle bu fiili meşrulaştıran söylemi bile savunamayan muhafazakârlıktan söz ediyoruz. Bir şeyin hastalık olması, tedavi edilebilir ama herkesin de başına gelebilecek, masum bir durumu ima eder. Dini açıdan bakıldığında toplumu ifsat eden, insan fitratına aykırı bir sapma söz konusu...

Burada asıl üzerinde durulması gereken husus, bir ferдин günah işlemesi başka, bir günahın, sapkınlığın meşrulaştırılarak toplumsallaştırılmaya çalışılmasının bir birine karıştırılmasıdır.. Toplumsallaştırılmak amacıyla "ayrımcılığa karşı çıkmak" gibi çok liberal tezlerle, başörtüsü üzerinden toplum vicdanında meşruiyet kazanma açığıgözlülüğu, cinsellik üzerinden yürütölen siyasetin farkında olunmamasının bugünkü savrulmayı getirdiği apaçık ortada. Müslöman kesimlerin her türden fuhşiyata karşı çıkmak, insanları fitrata davet etmek misyonunu terkederek, yapılan uyarıların da adeta "yatak odası polisliği" ithamıyla yargılanması; liberal dilin ahlakın önüne geçmesi yaşanan kırılmanın son noktasıdır.

Batı kültürü ve düşüncesinin insanlığa beden siyaseti ve cinsellik dışında söyleyeceği yeni bir şey kalmamıştır. Büyük sözlerin tükendiği, yüzyıldır dünya çapında düşünür yetiştiremeyen Batı düşünce ortamının cinsellikten başka söyleyecek yeni bir şeyi yok. Batının geldiği nokta beden, birey ve cinsellik (BBC) siyasetidir.

Bu anlamda Batı'da 'İnsan yoktur birey vardır', insan bireye indirgenince beden öne çıkıyor. Beden felsefesi üzerinden ruhuyla diri olan insan eşrefi mahlûkat olmaktan çıkıp cinsel tatminlerin, bedensel hazların peşindeki bireye dönüştü çoktandır. İnsan aklının ve bedeninin

alabildiğine abartısına yaslanan bir uygarlığın insan fitratını zorlayan tercihleri evrensel değer olarak dayatması ile karşı karşıyayız.

Medya ve sanat çevrelerinde özendirilerek meşrulaştırılmaya, televizyon dizilerinde masum rollerle sempatik hale getirilmeye çalışılan bir toplumsal, kültürel proje ile karşı karşıyayız. Müslüman insanlığa fitratını hatırlatır. Fitratını korumaya örneklik eder. Çevrenin tahrip edilmesinden tüketim alışkanlıklarına, beşeri münasebetlerden ahlaki normlara kadar bu bütünlüğün uyumunu tebliğ eder, korumaya çalışır.

Ne var ki, Müslümanlar adına siyasal, entelektüel bir dil geliştirmek yerine; ödünç kavram ve fitratı zorlayan sapkınlıkların sosyalleşmesine alet olacak duruş ve söylem, modern dünyanın tıkandığı sorunları Batı'nın ikiyüzlü liberal etik değerleriyle aşma zaafı karşısında kendi sesini, ahlaki duruşu korumak zorundadır. Zira çok kullanışlı görünen liberal etik, Batı düşüncesinin temelindeki, insanı ahlaken ve ontolojik olarak parçalayan ikircikliğe/ikiyüzlülüğe gönderme yapar. Liberal ilkeler insanın ahlaki tutumunu hayatın her safhasında iş etiği, sosyal etik, aile etiği vs... gibi kompartımanlara bölen bir tutarsızlık, çelişkiler bütünüdür.

Avrupa Birliği özlemlerinin, Batılı toplum modellerinin Müslümanların inancını yaşama imkânı sunacağı ön kabulüyle meşrulaştırılarak sorgulanmaması, hem politik dil, hem toplumsal talep ve ahlaki normlar açısından nerelere gelindiğine dönüp bakmanın vakti gelmiştir. AB'nin, Müslüman bir toplum görüntüsünü ima edecek her türden simge ve ibadet hakkına sıcak bakmadığı her gün daha çok anlaşılmaktadır. AB'nin ne olup olmadığından öte Müslümanların kimi mağduriyetlerinden dolayı asli görevlerini terketmek bir yana; İslam'ın kendi toplumumuza, dünyaya neyi vaat ettiğini yeniden hatırlatmak zorundayız.

Müslüman aydınlar, kalem erbabı, kanaat önderlerinin özür dilemeci tavırları bir kenara bırakıp, yeniçağa yeni bir dil geliştirmek zorundalar. Sanat, medya, sermaye alanlarını ele geçirmiş bir avuç sapkın söylemlerin rehin almasına izin vermeden...